

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τέταρτο τμήμα)

της 10ης Νοεμβρίου 2016*

«Προδικαστική παραπομπή — Επείγουσα προδικαστική διαδικασία — Αστυνομική και δικαστική συνεργασία σε ποινικές υποθέσεις — Ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως — Απόφαση πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ — Άρθρο 1, παράγραφος 1 — Έννοια της “δικαστικής αποφάσεως” — Άρθρο 6, παράγραφος 1 — Έννοια της “δικαστικής αρχής εκδόσεως” — Ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως εκδοθέν από το Υπουργείο Δικαιοσύνης της Δημοκρατίας της Λιθουανίας προς εκτέλεση στερητικής της ελευθερίας ποινής»

Στην υπόθεση C-477/16 PPU,

με αντικείμενο αίτηση προδικαστικής αποφάσεως δυνάμει του άρθρου 267 ΣΛΕΕ, που υπέβαλε το rechtbank Amsterdam (πρωτοδικείο Άμστερνταμ, Κάτω Χώρες) με απόφαση της 2ας Σεπτεμβρίου 2016, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο την ίδια ημέρα, στο πλαίσιο της διαδικασίας για την εκτέλεση ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως εκδοθέντος κατά του

Ruslanas Kovalkovas,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τέταρτο τμήμα),

συγκείμενο από τους T. von Danwitz, πρόεδρο τμήματος, E. Juhász, C. Vajda, K. Jürimäe (εισηγήτρια) και Κ. Λυκούργο, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: M. Campos Sánchez-Bordona

γραμματέας: M. Ferreira, κύρια υπάλληλος διοικήσεως,

κατόπιν της αποφάσεως που έλαβε, αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα, να παραλείψει την έγγραφη διαδικασία, σύμφωνα με το άρθρο 111 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου, και κατόπιν της επ’ ακροατηρίου συζητήσεως της 5ης Οκτωβρίου 2016,

λαμβάνοντας υπόψη τις παρατηρήσεις που υπέβαλαν:

- η Ολλανδική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τις M. Bulterman, H. Stergiou και B. Koopman,
- η Γερμανική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τους T. Henze, M. Hellmann, J. Möller και R. Riegel,
- η Ελληνική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από την Ε. Τσαούση,
- η Φινλανδική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τον S. Hartikainen,

* Γλώσσα διαδικασίας: η ολλανδική.

— η Σουηδική Κυβέρνηση, εκπροσωπούμενη από τις A. Falk, C. Meyer-Seitz, U. Persson, N. Otte Widgren και H. Shev, καθώς και από τον F. Bergius,

— η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τον R. Troosters και την S. Grünheid,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 19ης Οκτωβρίου 2016,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

- 1 Η αίτηση προδικαστικής αποφάσεως αφορά την ερμηνεία του άρθρου 1, παράγραφος 1, και του άρθρου 6, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαίσιου 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών (ΕΕ 2002, L 190, σ. 1), όπως αυτή τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009 (ΕΕ 2009, L 81, σ. 24, στο εξής: απόφαση-πλαίσιο).
- 2 Η αίτηση αυτή υποβλήθηκε στο πλαίσιο εκτελέσεως, στις Κάτω Χώρες, ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης εκδοθέντος από το Υπουργείο Δικαιοσύνης της Δημοκρατίας της Λιθουανίας (στο εξής: λιθουανικό Υπουργείο Δικαιοσύνης) κατά του Ruslanas Kovalkovas με σκοπό την εκτέλεση, στη Λιθουανία, στερητικής της ελευθερίας ποινής.

Το νομικό πλαίσιο

Το δίκαιο της Ένωσης

- 3 Οι αιτιολογικές σκέψεις 5 έως 9 της αποφάσεως-πλαisiού έχουν ως εξής:
 - «(5) Ο στόχος που έχει θέσει η Ευρωπαϊκή Ένωση, να αποτελέσει ένα χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, συνεπάγεται την κατάργηση της έκδοσης μεταξύ κρατών μελών και την αντικατάστασή της από σύστημα παράδοσης μεταξύ δικαστικών αρχών. Εξάλλου, η εισαγωγή ενός νέου απλουστευμένου συστήματος παράδοσης προσώπων που έχουν καταδικαστεί ή είναι ύποπτα, προς το σκοπό της εκτέλεσης καταδικαστικών ποινικών αποφάσεων ή ποινικής δίωξης επιτρέπει να αρθούν η πολυπλοκότητα και το ενδεχόμενο καθυστερήσεων που είναι εγγενή στις ισχύουσες διαδικασίες έκδοσης. Οι κλασικές σχέσεις συνεργασίας που ισχύουν μέχρι σήμερα μεταξύ κρατών μελών θα πρέπει να δώσουν τη θέση τους σε σύστημα ελεύθερης κυκλοφορίας τόσο των προδικαστικών όσο και των οριστικών ποινικών αποφάσεων, σε ένα χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης.
 - (6) Το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης το οποίο προβλέπει η παρούσα απόφαση-πλαίσιο αποτελεί την πρώτη περίπτωση συγκεκριμένης εφαρμογής, στον τομέα του ποινικού δικαίου, της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης που έχει χαρακτηριστεί από το Ευρωπαϊκό Συμβούλιο ως “ακρογωνιαίος λίθος” της δικαστικής συνεργασίας.
 - (7) Δεδομένου ότι ο στόχος της αντικατάστασης του πολυμερούς συστήματος εκδόσεως το οποίο έχει δημιουργηθεί επί τη βάση της ευρωπαϊκής σύμβασης εκδόσεως της 13ης Δεκεμβρίου 1957 είναι αδύνατον να επιτευχθεί επαρκώς από τα κράτη μέλη ενεργώντας μονομερώς, και συνεπώς, λόγω της διάστασης και των αποτελεσμάτων της, δύναται να επιτευχθεί καλύτερα στο επίπεδο της Ένωσης, το Συμβούλιο δύναται να εγκρίνει μέτρα, σύμφωνα προς την αρχή της επικουρικότητας,

όπως αναφέρεται στο άρθρο 2 [ΕΕ] και στο άρθρο 5 [ΕΚ]. Σύμφωνα προς την αρχή της αναλογικότητας, όπως διατυπώνεται στο τελευταίο αυτό άρθρο, η παρούσα απόφαση-πλαίσιο δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη του στόχου αυτού.

- (8) Οι αποφάσεις για την εκτέλεση του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης πρέπει να υπόκεινται σε επαρκή έλεγχο, πράγμα που σημαίνει ότι η δικαστική αρχή του κράτους μέλους στο οποίο συνελήφθη το καταζητούμενο πρόσωπο θα πρέπει να αποφασίζει σχετικά με την παράδοσή του.
- (9) Ο ρόλος των κεντρικών αρχών κατά την εκτέλεση ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης πρέπει να περιορίζεται σε πρακτική και διοικητική στήριξη.»
- 4 Το άρθρο 1 της αποφάσεως-πλαισίου, το οποίο επιγράφεται «Ορισμός και υποχρέωση εκτέλεσης του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης», ορίζει:
- «1. Το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης είναι δικαστική απόφαση η οποία εκδίδεται από κράτος μέλος προς το σκοπό της σύλληψης και της παράδοσης από άλλο κράτος μέλος προσώπου που καταζητείται για την άσκηση ποινικής δίωξης ή για την εκτέλεση ποινής ή μέτρου στερητικών της ελευθερίας.
2. Τα κράτη μέλη εκτελούν κάθε ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης βάσει της αρχής της αμοιβαίας αναγνώρισης και σύμφωνα με τις διατάξεις της παρούσας απόφασης-πλαίσιο.
- [...]»
- 5 Τα άρθρα 3, 4 και 4α της αποφάσεως-πλαισίου απαριθμούν τους λόγους υποχρεωτικής και προαιρετικής μη εκτελέσεως του ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης. Το άρθρο 5 της αποφάσεως-πλαισίου ορίζει τις εγγυήσεις που πρέπει να παρέχει το κράτος μέλος εκδόσεως του εντάλματος σε ειδικές περιπτώσεις.
- 6 Κατά το άρθρο 6 της αποφάσεως-πλαισίου, το οποίο επιγράφεται «Προσδιορισμός των αρμόδιων αρχών»:
- «1. Η δικαστική αρχή έκδοσης του εντάλματος είναι η δικαστική αρχή του κράτους μέλους έκδοσης του εντάλματος που είναι αρμόδια για την έκδοση ευρωπαϊκού εντάλματος σύλληψης δυνάμει του δικαίου αυτού του κράτους.
2. Η δικαστική αρχή εκτέλεσης είναι η δικαστική αρχή του κράτους μέλους εκτέλεσης που είναι αρμόδια να εκτελέσει το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης δυνάμει του δικαίου αυτού του κράτους.
3. Κάθε κράτος μέλος ενημερώνει τη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου σχετικά με τη δικαστική αρχή που είναι αρμόδια σύμφωνα με το εσωτερικό του δίκαιο.»
- 7 Το άρθρο 7 της αποφάσεως-πλαισίου, το οποίο επιγράφεται «Προσφυγή στην κεντρική αρχή», ορίζει:
- «1. Κάθε κράτος μέλος μπορεί να ορίσει μια κεντρική αρχή ή, εφόσον η έννομη τάξη του το προβλέπει, κεντρικές αρχές για να επικουρούν τις αρμόδιες δικαστικές αρχές.
2. Ένα κράτος μέλος δύναται, εάν είναι αναγκαίο λόγω της οργάνωσης του εσωτερικού δικαστικού του συστήματος, να αναθέτει στην ή στις κεντρικές αρχές του τη διοικητική διαβίβαση και παραλαβή των ευρωπαϊκών ενταλμάτων σύλληψης καθώς και κάθε επίσημη αλληλογραφία που την ή τις αφορά.

Το κράτος μέλος που επιθυμεί να κάνει χρήση των δυνατοτήτων που αναφέρονται στο παρόν άρθρο γνωστοποιεί στη Γενική Γραμματεία του Συμβουλίου, τις πληροφορίες σχετικά με την ή τις κεντρικές αρχές που έχει ορίσει. Τα στοιχεία αυτά δεσμεύουν όλες τις αρχές του κράτους μέλους έκδοσης του εντάλματος.»

Το ολλανδικό δίκαιο

- 8 Ο *Overleveringswet* (νόμος περί παραδόσεως εκζητουμένων προσώπων) μεταφέρει την απόφαση-πλαίσιο στην ολλανδική έννομη τάξη. Το άρθρο 1 του νόμου αυτού ορίζει:

«Στον παρόντα νόμο, νοούνται ως:

[...]

- b. ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως: η έγγραφη απόφαση δικαστικής αρχής κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης που εκδίδεται με σκοπό τη σύλληψη και την παράδοση προσώπου από δικαστική αρχή άλλου κράτους μέλους·

[...]

- i) δικαστική αρχή εκδόσεως: η δικαστική αρχή κράτους μέλους της Ευρωπαϊκής Ένωσης που είναι αρμόδια δυνάμει του εθνικού δικαίου για την έκδοση ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως·

[...]».

- 9 Το άρθρο 5 του νόμου περί παραδόσεως εκζητουμένων προσώπων ορίζει:

«Η παράδοση πραγματοποιείται αποκλειστικά προς τις δικαστικές αρχές εκδόσεως άλλων κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης υπό τους όρους των διατάξεων του παρόντος νόμου ή των διατάξεων που εκδίδονται δυνάμει αυτού.»

Η διαφορά της κύριας δίκης και τα προδικαστικά ερωτήματα

- 10 Στις 13 Φεβρουαρίου 2012 το *Jonanos apylinkės teismas* (πρωτοβάθμιο δικαστήριο Jonava, Λιθουανία) επέβαλε στον R. Kovalkovas, Λιθουανό πολίτη, στερητική της ελευθερίας ποινή, διάρκειας τεσσάρων ετών και έξι μηνών, για την τέλεση πράξεων που χαρακτηρίστηκαν ως βαριές σωματικές βλάβες. Τον Αύγουστο του 2013 το λιθουανικό Υπουργείο Δικαιοσύνης εξέδωσε ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως κατά του R. Kovalkovas, με σκοπό την εκτέλεση, στη Λιθουανία, του μέρους της ως άνω ποινής που είχε απομείνει προς έκτιση, διάρκειας τριών ετών, ένδεκα μηνών και πέντε ημερών.
- 11 Το *rechtbank Amsterdam* (πρωτοδικείο Άμστερνταμ, Κάτω Χώρες) επιλήφθηκε της υποθέσεως, ως δικαστική αρχή εκτελέσεως του εν λόγω ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως, με σκοπό τη σύλληψη και την παράδοση του R. Kovalkovas στις λιθουανικές αρχές.
- 12 Λαμβανομένων υπόψη των στοιχείων που περιέχονται σε έκθεση αξιολογήσεως του Συμβουλίου, της 14ης Δεκεμβρίου 2007, σχετικά με τις εθνικές πρακτικές για το ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως [Έκθεση αξιολογήσεως για τον τέταρτο γύρο αμοιβαίων αξιολογήσεων – «Πρακτική εφαρμογή του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως και των συναφών διαδικασιών παραδόσεως μεταξύ των κρατών μελών»: έκθεση για τη Λιθουανία (12399/2/07 REV 2)], το ως άνω δικαστήριο διερωτάται κατά πόσον το ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως που έχει εκδοθεί από αρχή όπως το λιθουανικό Υπουργείο Δικαιοσύνης μπορεί να θεωρηθεί εκδοθέν από «δικαστική αρχή», κατά την έννοια του άρθρου 6,

παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαisiού, και, ως εκ τούτου, κατά πόσον το εν λόγω ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως συνιστά «δικαστική απόφαση», κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαisiού.

- 13 Συναφώς, το αιτούν δικαστήριο ζητεί να διευκρινισθεί αν οι κατά την απόφαση-πλαίσιο έννοιες «δικαστική απόφαση» και «δικαστική αρχή» πρέπει να ερμηνεύονται ως αυτοτελείς έννοιες του δικαίου της Ένωσης ή αν τα κράτη μέλη είναι ελεύθερα να καθορίζουν το νόημα και το εύρος αυτών.
- 14 Στην περίπτωση κατά την οποία οι έννοιες αυτές άπτονται του εθνικού δικαίου των κρατών μελών, το αιτούν δικαστήριο εκτιμά ότι, υπό το πρίσμα, ιδίως, των αιτιολογικών σκέψεων 5, 6 και 9 της αποφάσεως-πλαisiού, θα μπορούσαν να εκφρασθούν επιφυλάξεις ως προς τη συμβατότητα, με την απόφαση-πλαίσιο, της επιλογής της Δημοκρατίας της Λιθουανίας να ορίσει το λιθουανικό Υπουργείο Δικαιοσύνης ως «δικαστική αρχή έκδοσης», κατά την έννοια του άρθρου 6, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαisiού, στο μέτρο κατά το οποίο μια τέτοια επιλογή ενδέχεται να είναι αντίθετη προς τον σκοπό της αποφάσεως-πλαisiού, ο οποίος συνίσταται στην «αποπολιτικοποίηση» των διαδικασιών εκδόσεως.
- 15 Στην περίπτωση κατά την οποία οι εν λόγω έννοιες θεωρηθούν αυτοτελείς έννοιες του δικαίου της Ένωσης, το αιτούν δικαστήριο, το οποίο παραπέμπει στη σκέψη 56 της αποφάσεως της 1ης Ιουνίου 2016, *Bob-Dogi* (C-241/15, EU:C:2016:385), εκτιμά ότι οι έννοιες αυτές θα προϋποθέτουν έκδοση του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως από αρχή της οποίας ο κανονισμός λειτουργίας και οι αρμοδιότητες της επιτρέπουν να παρέχει επαρκή δικαστική προστασία κατά το στάδιο της εκδόσεως του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως. Λαμβανομένης υπόψη της αρχής της αμοιβαίας αναγνωρίσεως, επί της οποίας βασίζεται η απόφαση-πλαίσιο, το αιτούν δικαστήριο εκτιμά ότι κατ' αρχήν αποκλείεται η έκδοση ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως από υπουργείο κράτους μέλους. Συναφώς, είναι, ενδεχομένως, άνευ σημασίας το στοιχείο ότι το ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως βασίζεται σε απόφαση δικαστηρίου του εν λόγω κράτους μέλους.
- 16 Το αιτούν δικαστήριο εκτιμά ότι ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως που εκδόθηκε από υπουργείο θα μπορούσε να θεωρηθεί εκδοθέν από «δικαστική αρχή», κατά την έννοια του άρθρου 6, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαisiού, στην περίπτωση κατά την οποία η έκδοση αυτού επέρχεται αποκλειστικά κατ' αίτηση του δικαστηρίου που εξέδωσε την καταδικαστική απόφαση και προς εκτέλεση της αποφάσεως του δικαστηρίου αυτού, το οποίο έκρινε ενδεδειγμένη την έκδοση ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως.
- 17 Υπό τις συνθήκες αυτές, το *rechtbank Amsterdam* (πρωτοδικείο Άμστερνταμ) αποφάσισε να αναστείλει την ενώπιόν του διαδικασία και να υποβάλει στο Δικαστήριο τα ακόλουθα προδικαστικά ερωτήματα:
 - «1) Συνιστούν οι όροι “δικαστική αρχή” κατά την έννοια του άρθρου 6, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαisiού [...] και “δικαστική απόφαση” κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαisiού [...] αυτοτελείς έννοιες του δικαίου της Ένωσης;
 - 2) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, βάσει ποιων κριτηρίων μπορεί να καθοριστεί αν μια αρχή του κράτους μέλους εκδόσεως είναι τέτοια “δικαστική αρχή” και αν το εκδοθέν από αυτήν ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως είναι, ως εκ τούτου, “δικαστική απόφαση”;
 - 3) Σε περίπτωση καταφατικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, εμπίπτει το [λιθουανικό] Υπουργείο Δικαιοσύνης [...] στην έννοια “δικαστική αρχή” κατά το άρθρο 6, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαisiού [...] και το ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως που εκδόθηκε από την εν λόγω αρχή είναι, ως εκ τούτου, “δικαστική απόφαση” κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαisiού [...];

- 4) Σε περίπτωση αρνητικής απαντήσεως στο πρώτο ερώτημα, συνάδει με το δίκαιο της Ένωσης ο καθορισμός μιας αρχής, όπως είναι το [λιθουανικό] Υπουργείο Δικαιοσύνης [...], ως δικαστική αρχή εκδόσεως;»

Επί της επείγουσας διαδικασίας

- 18 Το αιτούν δικαστήριο ζήτησε να εξεταστεί η παρούσα αίτηση προδικαστικής αποφάσεως κατά την επείγουσα προδικαστική διαδικασία του άρθρου 107 του Κανονισμού Διαδικασίας του Δικαστηρίου.
- 19 Προς στήριξη του αιτήματος αυτού το ως άνω δικαστήριο επικαλείται, ιδίως, το γεγονός ότι ο R. Kovalkovas στερείται επί του παρόντος της ελευθερίας του εν αναμονή της παραδόσεώς του στις λιθουανικές αρχές.
- 20 Επισημαίνεται, πρώτον, ότι η παρούσα προδικαστική παραπομπή αφορά την ερμηνεία της αποφάσεως-πλαisiού, η οποία άπτεται των τομέων τους οποίους αφορά ο τίτλος V του τρίτου μέρους της Συνθήκης ΛΕΕ, σχετικά με τον χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης. Κατά συνέπεια, είναι δυνατή η εκδίκασή της κατά την επείγουσα προδικαστική διαδικασία.
- 21 Δεύτερον, κατά τη νομολογία του Δικαστηρίου, πρέπει να ληφθεί υπόψη το γεγονός ότι το άτομο το οποίο αφορά η υπόθεση της κύριας δίκης τελεί υπό κράτηση και ότι η συνέχιση ή μη της κρατήσεώς του εξαρτάται από τη λύση της διαφοράς της κύριας δίκης (απόφαση της 16ης Ιουλίου 2015, Lanigan, C-237/15 PPU, EU:C:2015:474, σκέψη 24). Πράγματι, το μέτρο της κρατήσεως υπό την οποία τελεί ο R. Kovalkovas διατάχθηκε, κατά τις εξηγήσεις που παρέσχε το αιτούν δικαστήριο, στο πλαίσιο εκτελέσεως ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως που εκδόθηκε κατά του εν λόγω προσώπου.
- 22 Υπό τις συνθήκες αυτές, στις 12 Σεπτεμβρίου 2016 το τέταρτο τμήμα του Δικαστηρίου αποφάσισε, κατόπιν προτάσεως του εισηγητή δικαστή και αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα, να κάνει δεκτό το αίτημα του αιτούντος δικαστηρίου περί εφαρμογής επί της παρούσας προδικαστικής παραπομπής της επείγουσας προδικαστικής διαδικασίας.
- 23 Περαιτέρω, αποφάσισε, κατ' εφαρμογήν του άρθρου 111 του Κανονισμού Διαδικασίας, να παραλείψει την κατά το άρθρο 109, παράγραφος 2, του εν λόγω Κανονισμού έγγραφη διαδικασία.

Επί των προδικαστικών ερωτημάτων

Επί του πρώτου, του δευτέρου και του τρίτου ερωτήματος

- 24 Με το πρώτο, το δεύτερο και το τρίτο ερώτημά του, τα οποία πρέπει να εξεταστούν από κοινού, το αιτούν δικαστήριο ζητεί, κατ' ουσίαν, να διευκρινισθεί αν η κατ' άρθρο 6, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαisiού έννοια της «δικαστικής αρχής» συνιστά αυτοτελή έννοια του δικαίου της Ένωσης και αν, κατ' ορθή ερμηνεία του εν λόγω άρθρου 6, παράγραφος 1, όργανο της εκτελεστικής εξουσίας, όπως είναι το λιθουανικό Υπουργείο Δικαιοσύνης, εμπίπτει στην κατά την ως άνω διάταξη έννοια της «δικαστικής αρχής έκδοσης», ούτως ώστε το ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως που εκδίδεται από το όργανο αυτό, προς εκτέλεση αποφάσεως με την οποία επιβάλλεται στερητική της ελευθερίας ποινή, να μπορεί να θεωρηθεί «δικαστική απόφαση», κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαisiού.
- 25 Υπενθυμίζεται εισαγωγικώς ότι η απόφαση-πλαisiο, όπως προκύπτει ειδικότερα από το άρθρο 1, παράγραφοι 1 και 2, αυτής, καθώς και από τις αιτιολογικές της σκέψεις 5 και 7, έχει ως αντικείμενο την αντικατάσταση του πολυμερούς συστήματος εκδόσεως, το οποίο βασιζόταν στην Ευρωπαϊκή Σύμβαση Εκδόσεως της 13ης Δεκεμβρίου 1957, με σύστημα παραδόσεως, μεταξύ δικαστικών αρχών,

των καταδικασθέντων ή υπόπτων, προς εκτέλεση αποφάσεων ή άσκηση διώξεων, σύστημα το οποίο εδράζεται στην αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισεως (απόφαση της 5ης Απριλίου 2016, Aranyosi και Căldăraru, C-404/15 και C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, σκέψη 75 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

- 26 Επομένως, η εν λόγω απόφαση-πλαίσιο κατατείνει, μέσω της καθιερώσεως ενός νέου, απλουστευμένου και αποτελεσματικότερου συστήματος παραδόσεως των καταδικασθέντων ή υπόπτων για παραβάσεις της ποινικής νομοθεσίας, στη διευκόλυνση και στην επιτάχυνση της δικαστικής συνεργασίας, συμβάλλοντας στην επίτευξη του σκοπού τον οποίο έχει θέσει η Ένωση, να καταστεί δηλαδή αυτή ένας χώρος ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης επί τη βάση του υψηλού βαθμού εμπιστοσύνης που πρέπει να υφίσταται μεταξύ των κρατών μελών (απόφαση της 5ης Απριλίου 2016, Aranyosi και Căldăraru, C-404/15 και C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, σκέψη 76 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 27 Τόσο η αρχή της αμοιβαίας εμπιστοσύνης μεταξύ των κρατών μελών όσο και η αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισεως έχουν θεμελιώδη σημασία στο δίκαιο της Ένωσης, καθώς καθιστούν δυνατή τη δημιουργία και τη διατήρηση ενός χώρου χωρίς εσωτερικά σύνορα. Ειδικότερα, η αρχή της αμοιβαίας εμπιστοσύνης επιβάλλει, προκειμένου ιδίως για τον χώρο ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, σε καθένα από τα κράτη μέλη να δέχεται ως δεδομένο, πλην εξαιρετικών περιστάσεων, ότι τα λοιπά κράτη μέλη τηρούν το δίκαιο της Ένωσης και, ειδικότερα, ότι σέβονται τα αναγνωρισμένα από το δίκαιο αυτό θεμελιώδη δικαιώματα (απόφαση της 5ης Απριλίου 2016, Aranyosi και Căldăraru, C-404/15 και C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, σκέψη 78 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 28 Η αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισεως, που αποτελεί τον «ακρογωνιαίο λίθο» της δικαστικής συνεργασίας, συνεπάγεται, βάσει του άρθρου 1, παράγραφος 2, της αποφάσεως-πλαισίου, ότι τα κράτη μέλη υποχρεούνται, κατ' αρχήν, να εκτελούν κάθε ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως. Πράγματι, η δικαστική αρχή εκτελέσεως δύναται να αρνηθεί την εκτέλεση τέτοιου εντάλματος μόνο στις εξαντλητικώς απαριθμούμενες στο άρθρο 3 της αποφάσεως-πλαισίου περιπτώσεις υποχρεωτικής μη εκτελέσεως ή στις περιπτώσεις προαιρετικής μη εκτελέσεως των άρθρων 4 και 4α της αποφάσεως-πλαισίου. Εξάλλου, η εκτέλεση ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως μπορεί να εξαρτηθεί μόνον από τις περιοριστικώς προβλεπόμενες προϋποθέσεις του άρθρου 5 της αποφάσεως-πλαισίου (απόφαση της 5ης Απριλίου 2016, Aranyosi και Căldăraru, C-404/15 και C-659/15 PPU, EU:C:2016:198, σκέψεις 79 και 80 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 29 Εντούτοις, μόνον τα ευρωπαϊκά εντάλματα συλλήψεως κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαισίου πρέπει να εκτελούνται σύμφωνα με τις διατάξεις αυτής. Όπως προκύπτει από το άρθρο 1, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαισίου, το ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως αποτελεί «δικαστική απόφαση», γεγονός που σημαίνει ότι αυτό πρέπει να έχει εκδοθεί από «δικαστική αρχή», κατά την έννοια του άρθρου 6, παράγραφος 1, της αποφάσεως αυτής.
- 30 Βάσει της τελευταίας αυτής διατάξεως, η δικαστική αρχή εκδόσεως είναι η δικαστική αρχή του κράτους μέλους εκδόσεως που είναι αρμόδια για την έκδοση ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως δυνάμει του δικαίου του κράτους αυτού.
- 31 Μολονότι, σύμφωνα με την αρχή της δικονομικής αυτοτέλειας των κρατών μελών, το άρθρο 6, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαισίου παραπέμπει στο δίκαιο των κρατών αυτών, η παραπομπή αυτή περιορίζεται στον καθορισμό της δικαστικής αρχής η οποία είναι αρμόδια για την έκδοση του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως. Επομένως, η εν λόγω παραπομπή δεν αφορά τον ορισμό της έννοιας «δικαστική αρχή» αυτής καθ' εαυτήν.
- 32 Υπό τις συνθήκες αυτές, το νόημα και το εύρος της κατ' άρθρο 6, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαισίου έννοιας της «δικαστικής αρχής» δεν μπορούν να επαφίενται στην κρίση εκάστου των κρατών μελών (βλ., κατ' αναλογίαν, αποφάσεις της 17ης Ιουλίου 2008, Kozłowski, C-66/08, EU:C:2008:437, σκέψη 43, και της 16ης Νοεμβρίου 2010, Mantello, C-261/09, EU:C:2010:683, σκέψη 38).

- 33 Εξ αυτού συνάγεται ότι η κατ' άρθρο 6, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαisiού έννοια της «δικαστικής αρχής» πρέπει να ερμηνεύεται κατά τρόπο αυτοτελή και ομοιόμορφο σε όλη την Ένωση, λαμβανομένων υπόψη, κατά πάγια νομολογία του Δικαστηρίου, τόσο του γράμματος της εν λόγω διατάξεως όσο και του πλαisiού στο οποίο εντάσσεται, καθώς και του σκοπού τον οποίο επιδιώκει η απόφαση-πλαisiο (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 28ης Ιουλίου 2016, JZ, C-294/16 PPU, EU:C:2016:610, σκέψη 37 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 34 Επομένως, όσον αφορά το γράμμα του άρθρου 6, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαisiού, επισημαίνεται ότι στο εννοιολογικό περιεχόμενο του όρου «δικαστική αρχή» εμπίπτουν όχι μόνον οι δικαστές ή τα δικαιοδοτικά όργανα κράτους μέλους, αλλά, ευρύτερα, οι αρχές που καλούνται να μετάσχουν στην απονομή της δικαιοσύνης στην οικεία έννομη τάξη (σημερινή απόφαση, Poltorak, C-452/16 PPU, σκέψη 33).
- 35 Επισημαίνεται, εντούτοις, ότι η κατά την εν λόγω διάταξη έννοια της «δικαστικής αρχής» δεν μπορεί να ερμηνεύεται ως δυνάμενη να εμπερικλείει όργανα της εκτελεστικής εξουσίας κράτους μέλους, όπως υπουργεία.
- 36 Πρώτον, κατά την κοινώς αποδεκτή έννοιά του, ο όρος «δικαστική» δεν καταλαμβάνει τα υπουργεία των κρατών μελών. Κατ' ουσίαν, ο όρος αυτός αναφέρεται στη δικαστική εξουσία, η οποία πρέπει να διακρίνεται, όπως επισήμανε ο γενικός εισαγγελέας με το σημείο 34 των προτάσεών του, από την εκτελεστική εξουσία, σύμφωνα με την αρχή της διακρίσεως των εξουσιών που χαρακτηρίζει τη λειτουργία ενός κράτους δικαίου. Συγκεκριμένα, ως δικαστικές αρχές νοούνται κατά παράδοση οι αρχές που μετέχουν στην απονομή της δικαιοσύνης, σε αντίθεση, ιδίως, με τα υπουργεία ή τους λοιπούς κυβερνητικούς φορείς, που μετέχουν της εκτελεστικής εξουσίας.
- 37 Δεύτερον, η απόφαση-πλαisiο βασίζεται στην αρχή κατά την οποία οι σχετικές με το ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως αποφάσεις περιβάλλονται με όλες τις εγγυήσεις που προσιδιάζουν σε τέτοιου είδους αποφάσεις, ιδίως δε με εκείνες οι οποίες απορρέουν από τα θεμελιώδη δικαιώματα και τις θεμελιώδεις νομικές αρχές για τις οποίες γίνεται λόγος στο άρθρο 1, παράγραφος 3, της αποφάσεως-πλαisiού. Αυτό σημαίνει ότι πρέπει να λαμβάνεται από δικαστική αρχή όχι μόνον η απόφαση περί εκτελέσεως του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως, αλλά και εκείνη που αφορά την έκδοση ενός τέτοιου εντάλματος, ούτως ώστε κάθε διαδικασία παραδόσεως μεταξύ κρατών μελών προβλεπόμενη από την απόφαση-πλαisiο να διεξάγεται υπό δικαστικό έλεγχο (βλ., υπό την έννοια αυτήν, απόφαση της 30ής Μαΐου 2013, F., C-168/13 PPU, EU:C:2013:358, σκέψεις 39, 45 και 46).
- 38 Στο πλαίσιο αυτό, το άρθρο 7 της αποφάσεως-πλαisiού εξουσιοδοτεί τα κράτη μέλη, υπό την επιφύλαξη των προϋποθέσεων που τίθενται από την εν λόγω διάταξη και εφόσον τούτο είναι αναγκαίο λόγω της οργανώσεως των δικαστικών τους συστημάτων, να αναθέσουν σε μη δικαστική αρχή, ήτοι σε κεντρική αρχή, τη διαβίβαση και την παραλαβή των ευρωπαϊκών ενταλμάτων συλλήψεως.
- 39 Ακόμη όμως και αν υπουργείο κράτους μέλους ενδέχεται να εμπίπτει στην κατ' άρθρο 7 έννοια της «κεντρικής αρχής», από το εν λόγω άρθρο, ερμηνευόμενο υπό το πρίσμα της αιτιολογικής σκέψεως 9 της αποφάσεως-πλαisiού, προκύπτει ότι η παρέμβαση μιας τέτοιας κεντρικής αρχής περιορίζεται στην πρακτική και διοικητική επικουρία των αρμόδιων δικαστικών αρχών. Επομένως, η δυνατότητα που παρέχεται από το άρθρο 7 της αποφάσεως-πλαisiού δεν δύναται να διευρυνθεί σε βαθμό τέτοιον ώστε να επιτραπεί στα κράτη μέλη να αντικαταστήσουν με αυτήν την κεντρική αρχή τις αρμόδιες δικαστικές αρχές όσον αφορά την απόφαση εκδόσεως του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως.
- 40 Τρίτον, ο ορισμός οργάνου της εκτελεστικής εξουσίας ως «δικαστικής αρχής εκδόσεως», κατά την έννοια του άρθρου 6, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαisiού, θα ερχόταν σε αντίθεση με τους σκοπούς τους οποίους επιδιώκει η απόφαση αυτή και οι οποίοι υπενθυμίζονται με τις σκέψεις 25 έως 28 της παρούσας αποφάσεως.

- 41 Συγκεκριμένα, η απόφαση-πλαίσιο σκοπεί στη δημιουργία ενός απλουστευμένου και άμεσου συστήματος παραδόσεως απευθείας μεταξύ δικαστικών αρχών, προοριζόμενου να αντικαταστήσει το παραδοσιακό σύστημα συνεργασίας μεταξύ κυρίαρχων κρατών, το οποίο προϋποθέτει παρέμβαση και αξιολόγηση εκ μέρους της πολιτικής εξουσίας, με σκοπό την εξασφάλιση της ελεύθερης κυκλοφορίας των ποινικών δικαστικών αποφάσεων εντός του χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης.
- 42 Ο ορισμός, ωστόσο, οργάνου της εκτελεστικής εξουσίας, όπως είναι το λιθουανικό Υπουργείο Δικαιοσύνης, ως αρχής αρμόδιας για την έκδοση του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως θα ισοδυναμούσε με χορήγηση, στην εκτελεστική εξουσία, της εξουσίας λήψεως αποφάσεων στο πλαίσιο της διαδικασίας παραδόσεως των καταζητούμενων προσώπων, ενδεχόμενο στην αποφυγή του οποίου σκοπεί ακριβώς η απόφαση-πλαίσιο.
- 43 Επιπροσθέτως, η αρχή της αμοιβαίας αναγνώρισεως, η οποία καθιερώνεται με το άρθρο 1, παράγραφος 2, της αποφάσεως-πλαισίου, δυνάμει του οποίου η δικαστική αρχή εκτελέσεως υποχρεούται να εκτελέσει το ένταλμα συλλήψεως που εκδόθηκε από τη δικαστική αρχή εκδόσεως, βασίζεται στην παραδοχή ότι η δικαστική αρχή παρεμβαίνει προ της εκτελέσεως του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως, με σκοπό την άσκηση δικαστικού ελέγχου.
- 44 Εντούτοις, η έκδοση ενός εντάλματος συλλήψεως από φορέα της εκτελεστικής εξουσίας, όπως είναι το λιθουανικό Υπουργείο Δικαιοσύνης, δεν παρέχει στη δικαστική αρχή εκτελέσεως την εγγύηση ότι η έκδοση του εν λόγω ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως υποβλήθηκε σε τέτοιου είδους δικαστικό έλεγχο και, ως εκ τούτου, δεν αρκεί προς δικαιολόγηση του μνημονευθέντος με τη σκέψη 26 της παρούσας αποφάσεως υψηλού επιπέδου εμπιστοσύνης μεταξύ των κρατών μελών, το οποίο συνιστά το ίδιο το θεμέλιο της αποφάσεως-πλαισίου.
- 45 Συνεπώς, κατ' ορθή ερμηνεία του άρθρου 6, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαισίου, δεν εμπίπτει στην έννοια της «δικαστικής αρχής» υπουργείο κράτους μέλους όπως το λιθουανικό Υπουργείο Δικαιοσύνης και, επομένως, το ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως που εκδίδεται από το εν λόγω υπουργείο, προς εκτέλεση αποφάσεως με την οποία επιβάλλεται στερητική της ελευθερίας ποινή, δεν μπορεί να θεωρηθεί «δικαστική απόφαση», κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαισίου.
- 46 Τέλος, το γεγονός ότι, όπως επισήμανε η Λιθουανική Κυβέρνηση με την απάντησή της στις γραπτές ερωτήσεις του Δικαστηρίου, το λιθουανικό Υπουργείο Δικαιοσύνης παρεμβαίνει μόνον, αφενός, εντός του αυστηρού πλαισίου της εκτελέσεως αποφάσεως που έχει εκδοθεί από δικαστήριο κατόπιν ένδικης διαδικασίας και έχει αποκτήσει ισχύ δεδικασμένου και, αφετέρου, κατ' αίτηση δικαστηρίου δεν θέτει εν αμφιβόλω την ανωτέρω ερμηνεία.
- 47 Πράγματι, από τα στοιχεία που παρέσχε η Λιθουανική Κυβέρνηση απαντώντας στις γραπτές ερωτήσεις του Δικαστηρίου, προκύπτει ότι αρμόδιο για την απόφαση εκδόσεως του ευρωπαϊκού εντάλματος συλλήψεως είναι, εν τέλει, το λιθουανικό Υπουργείο Δικαιοσύνης, και όχι το δικαστήριο που επέβαλε τη στερητική της ελευθερίας ποινή επί της οποίας βασίζεται το εν λόγω ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως. Το υπουργείο αυτό ελέγχει την τήρηση των αναγκαίων για την έκδοση του εντάλματος όρων και, επιπλέον, διαθέτει περιθώριο εκτιμήσεως όσον αφορά τον αναλογικό χαρακτήρα της εκδόσεως αυτής.
- 48 Λαμβανομένων υπόψη όλων των ανωτέρω εκτιμήσεων, στο πρώτο, στο δεύτερο και στο τρίτο ερώτημα πρέπει να δοθεί η απάντηση ότι η κατ' άρθρο 6, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαισίου έννοια της «δικαστικής αρχής» συνιστά αυτοτελή έννοια του δικαίου της Ένωσης και ότι, κατ' ορθή ερμηνεία του εν λόγω άρθρου 6, παράγραφος 1, όργανο της εκτελεστικής εξουσίας όπως το λιθουανικό Υπουργείο Δικαιοσύνης δεν δύναται να ορισθεί ως «δικαστική αρχή έκδοσης», κατά την έννοια της ως άνω διατάξεως, και, ως εκ τούτου, το ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως που το όργανο αυτό εκδίδει προς

εκτέλεση αποφάσεως με την οποία επιβάλλεται στερητική της ελευθερίας ποινή δεν μπορεί να θεωρηθεί «δικαστική απόφαση» κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαisiού.

Επί του τετάρτου ερωτήματος

- 49 Λαμβανομένης υπόψη της απαντήσεως που δόθηκε στο πρώτο, στο δεύτερο και στο τρίτο ερώτημα, παρέλκει η απάντηση στο τέταρτο ερώτημα.

Επί του περιορισμού των διαχρονικών αποτελεσμάτων της παρούσας αποφάσεως

- 50 Η Λιθουανική Κυβέρνηση, καθώς και, κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, η Ολλανδική Κυβέρνηση και η Επιτροπή ζήτησαν από το Δικαστήριο να περιορίσει χρονικώς τα αποτελέσματα της παρούσας αποφάσεως στην περίπτωση κατά την οποία κρίνει ότι όργανο της εκτελεστικής εξουσίας, όπως είναι το λιθουανικό Υπουργείο Δικαιοσύνης, δεν εμπίπτει στην κατ' άρθρο 6, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαisiού έννοια της «δικαστικής αρχής». Οι ανωτέρω αναφέρθηκαν, κατ' ουσίαν, σε ενδεχόμενες συνέπειες της παρούσας αποφάσεως επί υποθέσεων στο πλαίσιο των οποίων έχει εκδοθεί ευρωπαϊκό ένταλμα συλλήψεως από αρχή η οποία δεν είναι «δικαστική αρχή» κατά την έννοια της διατάξεως αυτής.
- 51 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι, κατά πάγια νομολογία, η ερμηνεία που δίδει το Δικαστήριο σε κανόνα δικαίου της Ένωσης, ασκώντας την αρμοδιότητα που του απονέμει το άρθρο 267 ΣΛΕΕ, αποσαφηνίζει και εξειδικεύει την έννοια και το περιεχόμενο του κανόνα αυτού, όπως πρέπει ή θα έπρεπε να ερμηνεύεται και να εφαρμόζεται από της θέσεώς του σε ισχύ. Επομένως, ο κατ' αυτόν τον τρόπο ερμηνευθείς κανόνας δικαίου μπορεί και πρέπει να εφαρμόζεται από τα δικαστήρια και επί εννόμων σχέσεων που γεννήθηκαν και διαμορφώθηκαν πριν από την έκδοση της αποφάσεως επί του αιτήματος ερμηνείας, εφόσον συντρέχουν κατά τα λοιπά οι προϋποθέσεις εισαγωγής ενώπιον του αρμόδιου δικαστηρίου της σχετικής με την εφαρμογή του εν λόγω κανόνα δικαίου διαφοράς (απόφαση της 17ης Σεπτεμβρίου 2014, Liivimaa Lihaveis, C-562/12, EU:C:2014:2229, σκέψη 80 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 52 Μόνον όλως εξαιρετικώς μπορεί το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογήν της συμφυούς με την έννομη τάξη της Ένωσης γενικής αρχής της ασφάλειας δικαίου, να αποφασίσει τον περιορισμό της δυνατότητας την οποία έχει κάθε ενδιαφερόμενος να επικαλεσθεί διάταξη την οποία έχει ερμηνεύσει το Δικαστήριο, προκειμένου να αμφισβητήσει έννομες σχέσεις που έχουν καλοπίστως συναφθεί. Για να αποφασισθεί ένας τέτοιος περιορισμός, είναι αναγκαία η συνδρομή δύο βασικών προϋποθέσεων, συγκεκριμένα δε της καλής πίστωσης των ενδιαφερομένων και του κινδύνου σημαντικών διαταραχών (αποφάσεις της 27ης Φεβρουαρίου 2014, Transportes Jordi Besora, C-82/12, EU:C:2014:108, σκέψη 41, καθώς και της 22ας Σεπτεμβρίου 2016, Microsoft Mobile Sales International κ.λπ., C-110/15, EU:C:2016:717, σκέψη 60).
- 53 Εν προκειμένω, προκύπτει ιδίως από την έκθεση αξιολογήσεως του Συμβουλίου, της 14ης Δεκεμβρίου 2007, για την οποία έγινε λόγος με τη σκέψη 12 της παρούσας αποφάσεως, ότι κατά το παρελθόν το Συμβούλιο επέκρινε την έκδοση ευρωπαϊκών ενταλμάτων συλλήψεως από το λιθουανικό Υπουργείο Δικαιοσύνης, θεωρώντας τη μη συμβατή με την υποχρέωση καθορισμού «δικαστικής αρχής». Υπό τις συνθήκες αυτές, δεν μπορεί να γίνει δεκτό ότι η Δημοκρατία της Λιθουανίας οδηγήθηκε σε ενέργειες αντίθετες προς το δίκαιο της Ένωσης λόγω αντικειμενικής και σοβαρής αβεβαιότητας ως προς το περιεχόμενο των διατάξεων του εν λόγω δικαίου.
- 54 Υπό τις συνθήκες αυτές, δεν συντρέχει λόγος να περιοριστούν τα διαχρονικά αποτελέσματα της παρούσας αποφάσεως.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 55 Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπíπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σε αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων. Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν όσοι υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, πλην των ως άνω διαδίκων, δεν αποδίδονται.

Για τους λόγους αυτούς, το Δικαστήριο (τέταρτο τμήμα) αποφαινεται:

Η έννοια «δικαστική αρχή», κατά το άρθρο 6, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαίσιου 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών, όπως αυτή τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, συνιστά αυτοτελή έννοια του δικαίου της Ένωσης και, κατ' ορθή ερμηνεία του εν λόγω άρθρου 6, παράγραφος 1, όργανο της εκτελεστικής εξουσίας όπως το λιθουανικό Υπουργείο Δικαιοσύνης δεν δύναται να ορισθεί ως «δικαστική αρχή έκδοσης», κατά την έννοια της ως άνω διατάξεως, και, ως εκ τούτου, το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης που το όργανο αυτό εκδίδει προς εκτέλεση αποφάσεως με την οποία επιβάλλεται στερητική της ελευθερίας ποινή δεν μπορεί να θεωρηθεί «δικαστική απόφαση» κατά την έννοια του άρθρου 1, παράγραφος 1, της αποφάσεως-πλαίσιου 2002/584, όπως αυτή τροποποιήθηκε με την απόφαση-πλαίσιο 2009/299.

(υπογραφές)